

Nimbul pasiunii
Partea I

**Din volumul de versuri *Conclavul Ursitoarelor*
de Adrian Șinca**

Cuvântul autorului

Dragi cititori, m-am decis să scot acest volum de poezii care reprezintă una din etapele vieții mele literare.

Inițial am abordat poezia în etapa de pre-adolescență, participând la diferite cenacluri literare. Mult mai târziu am decis să public primul meu volum de versuri *Pistrui pe Orizont*.

Conclavul Ursitoarelor, reprezintă o mostră a stilului poeziilor mele, fapt pentru care am introdus în el unele părți reprezentative din *Pistrui*

pe *Orizont*. Veți observa o diferență tematică și de stil în poeziile alese pentru cele două volume.

Ciclul "Umbrele pe care le-am lăsat", reprezintă pentru mine o cristalizare a ideii și a stilului poetic.

În ciclul "Pierdut în amintiri" am vrut să surprind legătura mea cu natura, dar mai ales o parte a copilăriei mele petrecută la casa bunicilor. De-a lungul vieții mele am păstrat acest filon cu Bughea de jos, filon care m-a ajutat emoțional să traversez cu bine separarea mea de țara natală. Imaginea pe care o păstrez legată de acest loc este în interpretarea mea similară cu imaginea Raiului.

Parafrazînd poetul Robert Frost care a spus "You can't go home again", "nu te mai poți întoarce acasă din nou", îi dau dreptate, dar acest lucru este valabil cu atît mai mult cu cît, unii dintre noi nu am părăsit cu adevărat" casa" nici odată. Actualul volum, *Conclavul Ursitoarelor* demonstrează exact acest postulat.

Mărturisesc că această culegere de versuri nu conține" tradiționala" prefață scrisă de un expert în domeniu, am ales conștient acest lucru, dorind să vă ofer o parte din sufletul meu.

Vă mulțumesc și vă doresc lectură plăcută.

Adrian Șinca -Robert Andrew von Sinca

MOTTO: "Nu poți găsi poezie nicăieri cînd nu o porți în tine"

Joseph Joubert

Zorii pasiunii

Lumânarea iubirii
Lacrimi ceruite
Tatuează suflete
Încleștate în lupta
Contra uitării.

Amprente degerate
a fostelor săruturi
Cad fulgi de nea
Pe trupuri încinse
De patimi interzise.

Degete lacome, te mușcă

Modelându-ți coapsele,
Urcându-le spre cerul sălbatic
Trezind norii, din toropeală
Plouă fierbinte cu șoapte
Eu, tu, ne topim într- un noi.
Nu mă lăsa să te uit...
Încă.

Ninsoare în iulie

În urmele pașilor tăi,
Am sădit două flori de gheață
Ce-au crescut țurțuri în văpăi
Cînd s-au împlîntat în ceață.

În amintirea ta mai scriu...
Ce am rostit de-atîtea ori
Acum cînd simt, acum cînd știu
Că dragostea mustește-n pori.

Deși doar vid rămîne-n vise
Aștept crepusculul să ardă.
Din palmele uitate-ntinse,
Doar flori de măr încep să cadă...

Îngeri dezveliți

Întorcîndu-mi palma spre zenit
Semnele mîinii mi se umplu de tine
Picură ceară pe urme,
Linia vieții ni s-a încrucișat
Fară rascruți.
Cu indexul răvășesc norii
Cumulus palizi,
Îngeri surprinși dormind dezveliți,
Imvadîndu-mi porii.
Îmi încolțești în inimă și-n minte
Timpul uitase de noi...

Căpșuni înspumate

Din scoici sideful se prelinge
Argintind nisipul în noapte,
În zgomot surd de valuri înspumate
Cu degetele marea ne atinge.

Ți-e forma tatuată pe nisip,
Stă mărturie dragostei în noapte,
Încă mai simți pe coapse al meu chip,
Îți văd iar părul unduind de șoapte.

Te alinți din nou în razele de stele
Și printre dune-ncet te pierzi în transă
Ești plină de săruturile mele
Și vrei să dai iubirii altă șansă.

În gură porți mirosul de căpșuni
Și el din nou îți tulbur-amintirea.
Noi am rămas pe plajă doi fauni,
Ca valul vezi pierzându-se iubirea.

Iubire polară

Să amețim puțin câte puțin
Sub bolta gândului pierdut.
Să piară lumea-ntr-un sărut
E frig în jur și iarna hibernează.
O candelă trădată de ulei...
Iubirea condensată explodează
În mii și milioane de scânteii,
Pierind în umbre albe deodată.
În juru- ti e-aurora boreală
Si chiar si pinguinii ne tradează